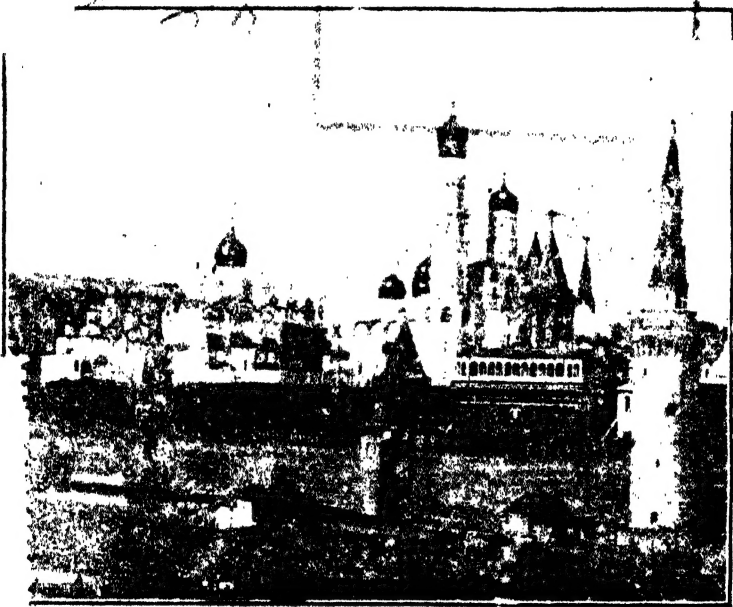

इस्लामका-यांद्

[हिस्सा पहला]

१५२०७

कीमत ८-२-०

O. T.
U. E.

छपावा प्रसिद्ध करनार— 6 JUN 1930

युक्सेलर मल्लीलाल लोकाशंकर व्यास.

डि. वी. लाल मनीभा पास, मुम्बै.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૨૦૭ વર્ગિક.

પુસ્તકનું નામ દર-લખકા-૨૦૧૬

વિષય

નઈ આગરેવાલેકી કન્વાલી

- જનામે ઇશકકી આતિશ ફીશાની દેખતો જાઓ.
 ૧-ઈન્હી હજરતકી હય મેહરખાની દેખતો જાઓ.
 છુપી હય દીલમેં હસરતકી નીશાની દેખતે જાઓ.
 મુઆલે સોઝેગમ આહે નીહાની દેખતે જાઓ.
 ભડક ઉટકી હય શમઆ જીંદગીની દેખતે જાઓ.
 ૨-સુના હે જાનલેનેમેં ખડે મુશ્તાંક હો તુમતો
 મગર ચેહ ખેડખી કયસી ચેહ આખીર કયા હુવા તુમકો
 દમે આખીર અબસખીમારસે આંખે ચુરાતે હો
 ઉધર મુંહ ફેરકર કયા ઝખાહ કરતેહો ઇધર દેખો
 ૩-મેરી ગરદન પે ખંજરકી રવાની દેખતો જાઓ
 સખા તુહીં વહાં લીલાહ જા ઓર જાકે યું કેહદે
 મરીઝે હીજરકી કુશકતકે હાથોં ગેર હાલત હય.
 જોયે કુછ આરેહ હંચ સાંચ હંચ મેહમાન દમખરકે
 ગુરે હુસ્નકા સદકા જાતા હય દુન્યાસે
 ૪-કીસી કીંબાકેમેં મીલતી જવાની દેખતો જાઓ
 ઝખાંતક લી ન ખોલીથી કે તુમ આઝુરદા હોતે
 શીકાયતકી નગો મોકે ખહોત આઝે શીકાયતકે
 મેરે અલકાઝ દીલપર આપકે નશતરસે યું જાતે
 મુને જાતે તથે તુમસે મેરે દીન રાતકે શીકવે
 કકેન સરકાવ મેરી ખદ ઝખાની દેખતે જાઓ

૫-સદાએ હાએ વાવેલાકી સુનકર હય એક મુઝતર
કયામત કયું ન હો જાએ કયામતકા હય એ મનઝર
ખયા હોને તો દો દેખીએ હંગામે મેહશર
વોહ ઉટઠા ચોર માતમ આખરી દીદાર મૈયતપર
અખ ઉટઠા ચાહતી હય લાશેક્ષની દેખતે જાઓ.

૦ નઈ-કવાલ-જવરાવાલા

જીસને દીયા હય દર્દદીલ ઉસકા ખુદા લલા કરે
આશીકે ના મુરાદકો લાઝીમ હય ચે દુઆ કરે.
ખારે અલમ ઉઠાએ હમ શીકવા ન લખપે લાયે હમ.
હમતો વફાકે આદી હંચ હમપર કોઈ જફા કરે.
ગેરેકો મેરે સામને લુતફે કરમકી હો નઝર.
મુજસા ગરીબ નાતવાં ખુને જીગર પીયા કરે.
ઉદ્દતમે તેરી ઓ સનમ ખાતાહું કીબલાઝ કસમ.
દીલકો ખુદાકી માર હો તુઝસે અગર દગા કરે.
રાતકો ખઝમે ગેરમે જલવા ફીરોઝ કોન થા.
આપકે અયસે અયશમે આગ લગે ખુદા કરે.
વાયદા કીયાથા કોનસા આપને આજતક વફા
કેસે ચકીન ફીર કોઈ આપકી ખાતકા કરે.
હશકે ખુતાંમે અખતકી કોશીશો હમને કી જહોત
પેહલુમે જીસકે દીલ ન હો ફીર વોહ ગરીબ કયા કરે.

કહીં સુલી ન ચડવાદે

નહિ અચ્છા તેરા ચકબારગી રૂપોશ હોળના
 કમી રસ્વા ન કર ડાલે મેરા મહડોશ હોળના
 તુમે તેરી કસમ તુહી બતા કે સખ કયું કર હો
 મેરા તુઝપે શીદા હોના તેરા રૂપોશ હોળના
 ઝમાને મેં અનલ હકકી સદા શીર ન શુંજ ઉઠે
 કહીં સુલી ન ચડવાદે મેરા પુરજોગ હોળના.
 અરે વોહ સંગદીલ તુઝકો કમી ચે મોમ કરદેગા
 તેરા જુદમો સીતમ કરના મેરા ખામોશ હોળના
 અગર ઇસ ખુતસે મીલના ચાહેતો પેહલે અનલસેમીલ
 નિઝામી કુછ નહિ દુશ્વાર હમ આગોશ હોળના

જાવરાવાળા ગઝલ-કવ્વાલ અલાદીયા

ખવાળને બનાયા હય મયખાનેપે મયખાના.
 હર ખ્યાસેકો મીલતા હય પયમાનેપે પયમાના.
 શોરત હય વોહ આજ અપના દીદાર દીખાઈગે.
 ઇસ વાસ્તે ગીરતા હય દીવાનીપે દીવાના.
 કયા રસ્મ મોહબત હય હોતેહી શમાઅરોશન.
 જલતા હય સરે મેહપ્રીલ પરવાનેપે પરવાના.
 ચેહ હાલ હુવા અપના ઇસ જુદપ્રકે સોદ્દામેં.
 કેહતા હય કોઈ મજનુ કોઈ હમે દીવાના

મેં દરસે કહીં તેરે જાનેકા નહિં હરગીઝ.
 તુ શુલ હય તો મેં ખુલખુલ તુ શમ્યામેં પરવાના.
 સર ખંજરે કાતીલપર કરતે હય કીદા સૂફી.
 કીસ ધૂમસે હોતા હય નઝરાનેપે નઝરાના.

○ કવ્વાલ ધનદોરવાલે અદલાદીન

દીલે નાદાં જો મટ્ટીકે ખીલોને પર મચલતા હય
 સખખ યે હય કે અચપન હી સે અરમાનોમેં પલતા હય
 તેરે કુચેમે તેરે આહને વાલોકી યે ગત હય
 કીસીકી જાન જાતી હય કીસેકા દમ નીકલતા હય
 જવાની મર્ગ હય પ્યારે ના દેખા જાએગા તુમસે
 દુપટા મુંહસે સરકાલો હમારા દમ નિકલતા હય
 મેરી તકદીર બદલી તુમ લી બદલી ફીર ગયે સારે
 સમજતા થા ઝમાના એક હી કર વટ બદલતા હય
 મુજે અચપનસે ઉલફત અબરુએ જાનાસે હય મન્ઝર
 સીપાહી આદમી તલવાર કે સાએ મે પલતા હય

આગરેવાલે કવ્વાલ તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

સૈઅર

મકતલમેં વોહ તો આએ ખંજર બદલ બદલ કર
 ચારખ કહાંસે લાઉં મય સર બદલ બદલ કર

અએ શોક સીજદાહુ તેરી કરતે હય આજમાઈશ
 વોહ આસતાંકા અપને પચ્ચર બદલ બદલ કર
 મનજુર ઈમતેહાં હએ કીસ સખત જાંકા યારબ
 મકતલ મેં દેખતે હએ તેવર બદલ બદલ કર
 કાઅએમેં છુતકદમેં આંખોમેં દીલમેં જાંમે
 જલ્લા દીખા રહા હએ ઘર ઘર બદલ બદલ કર.
 લડતે હય જાંકે બાહીર યે શેખ ઓર ખેડુમન
 પીતે હય મેંકદમેં સાગીર બદલ બદલ કર
 અપની તો આશકી કા યે કીસ્સા મુખતસીર હએ
 મુજસે મીલા હય મેરા દીલબર બદલ બદલ કર

○ તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર

કુચએ યારમેં કલ જાંકે પુકારા મંચ ને
 ખેચને આયા હું દીલ હય કોઈ લેનેવાલા
 દીલફરોશીકી સદા સુનકે વોહ ધરસેનીકલા
 દીલ મેરા દેખ કે દુસ્મને ઈમાં બોલા

○ તુ અપની ધુનયા અપની ધુન.

શેઅર

દરદર ફીરા ખરાબ લીએ અપની ઈલતીબ.
 પાયા કહી ન મનખીલે મકસુદકા પતા
 સરતા કદમ હું દરદમેંસરકે દવા નહીં
 તેરે સીવાં તબીબ કોઈ દુસસ નહીં

મુજકો કીસીકી આસ નહીં આસરા નહીં
તેરે સીવાં કોસીસે મેરી ઇલતેજ નહીં
લનતરાની સારી લુલાજબ મુજે યાદ આગયા
મંચને વકતે કતલ કાતીલસે જુકાકર સર કહા

તુ અપની ધુનરે તુ અપની ધુન

મિઠ-ગઝલ-કવાલી.

ફલા કુલા નિહાલે જિન્દગાની દેખતે જાઓ,
ખીલે હંચ અગ ગુલે દાગે નિહાની દેખતે જાઓ,
યે ઉસ્કી કપ્ર હંચ જુસ્કો કીયા પામાલે ગમ તુમને,
રહી હંચ મીટ મીટાકર યે નિશાની દેખતે જાઓ,
દમે આખીર મેરી ખાલી પે આએ હો તો ઠેરાલી,
કે લુટતી હંચ બહારે જીંદગાની દેખતે જાઓ,
હંચ ઉન્વાને મહોબતસે મેરી રૂદાદે ગમ ઇસ્મેં,
કિતાબેં ઇશક મેં મેરી કહાની દેખતે જાઓ.
દમે ગુલગરત હુકરાઓ ન કુલોંકો ગુલીસ્તાં મે,
જવાનાને ચમન કી લી જવાની દેખતે જાઓ.
પડે હંચ કુશતએ તેગે સીતમ સેહરાએ ઉલ્કત મેં,
“શહીદાનેવશ” કી બેઝબાની દેખતે જાઓ.
ગીરી હંચ ખુન સે ગીલકારીયાં દીવારે ઝીંદાંપર.
અમીરાને ખુનુ કી ગુલ શીશાની દેખતે જાઓ
મેરીજાં મુંદ ફેરા હાલે ગમગી એક નઝર દેખો.

મેરી આંખોં સે અસ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ,
 હીલો સપ્તિ સુકું તો એક નજરમેં તુમ્કોદે બડે.
 રહી હય અબ ફક્ત એક જાન જાની દેખતે જાઓ,
 હીખાકર રેશમી રૂમાલ વો કેહતે હંય મેહશીવમે
 મેરે જાંબાઝ આશીકડી નિશાની દેખતે જાની
 બબાએ સાવનો ભાધું કે મેરે હીલેએ તરસે
 મેરીજાં ગમમેં અસ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ,
 સવાલે વસ્લ કરતા હય જવાએ તુર્શ સુન્નેકો
 સીરાજે ઝાર કી શીરીંબ્યાની દેખતે જાઓ

ગઝલ.

ઝરા સી ખાત ગર આમાદએ તકસર હો જાના
 બીગડના રૂઠના લડના ગલેત્ર હાર હો જાના,
 સીતમ હય હર કીસીકો ચાર દીન ચાર હોજાના.
 ગઝબ હય જાન હોકર જાન કા આઝાર હો જાના,
 અબી તો સેંકડો કડીયાં ઉઠાની હોંગી કુરકત મે.
 કેઠ આસાં નહીં મુશકીલ સે વસ્ત્રે ચાર હો જાના,
 વક્ષ કા નામ બદ હોગા નહમસે હારના અય દીલ.
 રહે ઉલ્કત મેં મીટના ખાકે કુએ ચાર હો જાના,
 કીમી દીન ન કીસી દીન હો રહેગા દેખના અય દીલ.
 મુકદ્દર મેં અગર લીખગા હય વસ્ત્રે ચાર હોજાના,

નર્થ ગઝલ.

આરામ કે થે સાથી કયા કયા જળ વકત પડા તમ કોઈ નહિ
 સખ દોસ્ત યહાં હય મતલબકે દુનિયામેં કિસીકા કોઈ નહિ
 વો બાગ ને થા ફુવોસે ભરા ઈંડલાતી હુવી ફિરતીથી સખા
 અખ મુંબલો ગુલકા ઝીક હય કયા ખાક ઉડતી હય ઈસખ કોઈ નહિ
 હર એક તુમાઈશ દેખા, જપકી ને પલક તો કુચ્છ ભી નથા
 હસ્તીએ હુબામે બહરે પ્રના ઇસદમ કા ભરોસા કોઈ નહિ
 કતાલે જહાં માશુક ને થે, સુને હું પડે મર્કદે ઉંકે
 જળ ચાહને વાલે લાખોં થે અબરોને વાલા કોઈ નહિ
 અપને તો યહાં બેગાના હુવે બેગાને તો ખુદ બેગાને હુવે
 દુનિયા હય દુરંગી મતલબકી બેગર્ઝ કિસીકા કોઈ નહિ
 વોહ જાહો હશમ જમશેદ કહાં કિસરાકી વોઈ જોં શાન કહાં
 મીલતા હી નહિ અખ ઉંકા નીશાન અખ પુછનેવાલા કોઈ નહિ
 જળ પાસ હમારે પૈસા થા તખ દોસ્ત હમારે લાખોં થે
 અખ વકત પડા હય મુશકીલ દુનિયા મેં હમારા કોઈ નહિ
 અખ શીકવા કહાંકા કૈસા ગીલા હોતા હૈ વોહી મંઝુરે ખુદા
 અપના તો ખુદા બસ હાપીઝ હય બીગડીમેં કિસીકા કોઈ નહિ

નર્થ ગઝલ

તખ મઝા હય વસ્લ કા હુવા ભી હો ઝોર ખીરભી
 આપભી પેહલુ મેં હોં ઝોર આપકી હમશીર ભી.

કરતીયા હય મુકલીસો કલાશ એક માશુકને,
 લે ગયા આલીમ પતેલી લી મેરી કફોર લી.
 આપ કયા સમજે હુવે હંચ હમમેં કર ડાલુંગા ખાક
 શેખ સદુલી મેરે કબરો મેં હંચ કદવા પીરલી
 ઠંડે દીલસે ખોસએ આરિઝ અગર દે દીજીયે
 સયર સીમલે કી કરાઉ લે ચલું કશમીરલી
 જુસ્તજુ ઇસ તરહ કે માશુક કી કરતા હું મંચ
 ગરમ પેહલુ લી કરે કુચ્છ દીન પીલાએ શીરલી
 એક હમ હંચ ખુન પાની એક હમને કર દીયા
 એક દુશમનહય કલી પુટી નહિ નકસીર લી
 ખોસએ આરિઝ લીયા હમને તો ખોલે હાય હાય
 ચોંચ તેરી ચોંચસે હય કુંદનોકે તીરલી

રફતારે-યાર-મેં— આગ્રેવાલે-નઈ-કવાલી

દીખાને કે લીયે જખમે દીલે રંજુર લાયા હું
 ખરાએ નઝરે બાના ખોસએ અંશુર લાયા હું
 અઝલહી સે તમન્નાએ વીસા લે હુર લાયા હું
 મય કીતની દુરસે એક ચીજ કીતની દુર લાયા હું
 ચકીને મારે ફત કા અપને દીલમેં નુર લાયા હું
 અંધેરી કોહડીમે એક ચીરામે તુર લાયા હું
 મેરે જખમો પે અકસે હુસ્ન આરીઝ ડાલકર ખોલે
 કે મેં તેરે લીચે પેહ મરહમે કાકુર લાયા હું

ਅਨਲਹੁਕ ਚੰਦ ਲੀਐ ਮੁਸਤਾਕ ਤੇਲੁ ਅਧਫਾਹੁ ਭਿਲਕੁਤਮੇ
 ਤੇ ਮਧ ਮੁਹਮੇ ਭਯਾਨੇ ਭਯਰਤੇ ਮਨ ਚੰਦ ਲਾਧਾ ਫੁ
 ਨਧ-ਗਭਲ ਭਵਰੇਵਾਲਾ ਅਫਾਈਯਾ.

ਫੁਮੇ ਧੋਕਾ ਨਵੇ ਸਾਫੀਵਾ ਪਧਮਾਨੇ ਮੇਂ ਰਝਘੀ ਫੁਧ,
 ਵੇ! ਰਝਘੀ ਫੁਧ ਵੇ! ਰਝਘੀ ਫੁਧ ਵੇ! ਪਧਮਾਨੇਮੇਂ ਰਝਘੀ ਫੁਧ
 ਅਲੀਵੇਵੇ ਅਲੀਵੇਵੇ ਵੇ! ਪਧਮਾਨੇਮੇਂ ਰਝਘੀ ਫੁਧ,
 ਯੇ ਕਲ ਭਯਰਤਮੇਂ ਛੋਗੀ ਆਭ ਮਧ ਭਾਨੇਮੇਂ ਰਝਘੀ ਫੁਧ
 ਕੀਰੀਸ਼ਤੇ ਮੁਝਸੇ ਮਰਛਫਮੇਂ ਨੇ ਪੁਛੇਯੋਂ ਤੇ! ਕਛੇਫੁਗਾ
 ਤੇ ਯੋਕ ਚੀਵਫੁਕੇ ਭਫਵੇ ਭਾਨ ਮਧਭਾਨੇਮੇਂ ਰਝਘੀ ਫੁਧ
 ਸੀਤਮ ਸੇਫਨਾ ਮੁਸੀਭਤ ਭੀਲਨਾ ਫੁਰਭਾਨ ਛੋ ਭਾਨਾ,
 ਯੇ ਭੁਘੀ ਤੇ! ਭੁਫਾਨੇ ਸੀਕ੍ ਪਰਵਾਨੇ ਮੇਂ ਰਝਘੀ ਫੁਧ,
 ਨੇ ਭੀਧ ਭਯੋ ਤੇ! ਯੇ ਤਵਾਰ ਆਲਮ ਭਯ ਛੋ ਭਯੋ
 ਭਫੀ ਸ਼ਯ ਫੁਧ ਮਗਰ ਅਭੁਰ ਤੇ ਫਾਨੇ ਮੇਂ ਰਝਘੀ ਫੁਧ
 ਭਫੇ ਕਲ ਭਯਮੇਂ ਸਾਰੀ ਭੁਫਾਫ ਮਾਂਗਤੀ ਛੋਗੀ
 ਭੁਫਾਫੀ ਸ਼ਾਨ ਫੁਧ ਵੇ! ਆਭ ਮਧਭਾਨੇ ਮੇਂ ਰਝਘੀ ਫੁਧ
 ਮਯੋ ਭੁਫਰੰਗਕਾ ਮੁਸਤਾਕ ਫਯਾ ਅਯਯਾ ਮੁਕਫਰ ਫੁਧ
 ਤੇ ਫਾਫੀ ਮੇਂ ਫੁਧ ਪਧਮਾਨਾ ਵੇ! ਪਧਮਾਨੇ ਮੇਂ ਰਝਘੀ ਫੁਧ

ਯੋਫ ਆਸਯਾਰ

ਨਭਰਘੀ ਸਾਧ ਧਾਰੀਧੀਮੇਂ ਅਪਨਾ ਛੋਫ ਵੇਤੀ ਫੁਧ,
 ਸੀਯਾਫ ਕਾਰੀ ਮੁਨ-ਧਰ ਫੀਲਕਾ ਸੀਸਾ ਤੇਫ ਵੇਤੀ ਫੁਧ

યે હાતીકે જોખસે હમકો નીદા દીન રાત દેતા હય
સીયાહ બખ્તીમે કબ કોઈ કીસીકા સાથ દેતા હય
નીકલકર આસુ કેહતે હય હમારી ચરમે ગીરીયાસે
કે તારીકીમે સાયાલી બુદા રહેલા હય ઇન્સાંસે

શએર

ઇન્સાં ગલત સમજતે હય તોકીર ઝરકે સાથ,
ઇઝઝત બશરકો હોતી હય ઇદ્મો હુનરકે સાથ;

શએર

હોલતસે કમીના કલી આલી નહી હોતા
ઇઝઝતકા ખજાના કલી ખાલી નહિ હોતા,

શએર

બશર રાએ દીલી કહેકર ઝલીલો ખવાર હોતા હય;
નીકલ નતી હય જબ ખુશખુ તો ગુલ બેકાર હોતા હય

શએર

બશરકો આહીયે મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કે એક દીન કામ યે 'સાદીખ સલામત' આહી નતી હય

શએર

હંસ બોલ ખુશ રહાં કર મત હો ખફા કીસીસે
દેખી જગતકી ખુબી નહોગા નફા કીસીસે

શએર

બાશ દર આલમ ઝ હર યક હોશીયાર
નયે ફૂલ ગુલબાશ વ નયે ખાર; ખાર,

નંદ ગઝલ

મઆલે સોઝે ગમહાએ નિહાની દેખતે જાઓ
 ભડક ઉઠીહય શમ્મે જિન્દગાની દેખતે જાઓ
 ઇધર ભી આવો ચેહ કપ્પે ફાની દેખતે જાઓ
 તુમ અપને મરને વાલેફી નિશાની દેખતે જાઓ
 ઉધર મુંહ ફેર કર કયુ જિખડ કરતે હો ઇધર દેખો
 મેરી ગરદન પે ખંજર ફી રવાની દેખતે જાઓ
 સુને જાતે નથે તુમ સે મેરે દીનરાતકે શીકવે
 કફન સરકાવ મેરી ખે ઝખાની દેખતે જાઓ
 અલી કયા હય ફીસીદીન રંગ લાએગીયે ખામોશી
 ઝખાને હાલફી જાહુ ખયાની દેખતે જાઓ
 ગુરે હુસ્નકા સદકા કોઈ જાતા હય દુન્યાસે
 કસીફી ખાક મેં મીલતી જવાની દેખતે જાઓ
 વો ઉઠ્ઠા શોરે માતમ આખરી દીદારે મચ્ચતહય
 અલ ઉઠ્ઠા ચાહતી હય લાશે ફાની દેખતે જાઓ

નંદ-શેર-ગઝલ.

કબ સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમે હે
 પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમે હે
 દેખલેઈન દો ઘરોમે દેખનેવાલે ઉનહે
 એક ધર ઇનકા દીલમે એક ધર આંખોમે હે
 હમને કયું ઉનકો ન દેખાડે ચે સખ અપના કમુર
 હેવો ચું દીલમે નિહાં જેસેનજર આંખોમે હે

નિધ-શેર-ગઝલ.

મોહમદ પે હુદે ખુદા હો રહા હે
 કેહ ઉમતપે ઉનકી શીદા હો રહા હે
 ચલાહું તસવવુર મે તયબા કીબનીબ
 ખીયા લેનખી રેહનુમા હો રહા હે
 કહીં હુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કિશતી
 કરમ આપકા નાખુદા હો રહાં હે
 ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા નો દેખું
 કે પરદેમે દર પરદા કયા હો રહા હે
 અપક જાયે આંખે તે દીલ ખોલ ઉઠે
 મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
 ચમકતે હેં સીને મેં દાગે મુહબત
 યે ગુલશન અજબ પુર ફીઝા હો રહા હે
 ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
 મોહામદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
 તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
 તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હો
 મેં ઉસ ફળરે યુસુફકા શયદા હું તાદિર
 ખુદા જીસપે ખુદ મુબતીલા હો રહા હે

નિધ-શેર-ગઝલ.

કહાં હેં રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
 લગાલે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે

મેરે મોલા મેરી કીશતી લંવરેમેં હુખ જાતી હે
 લગાદે પ્યાર બેડેકે સંકીના દેખનેવાલે
 હીખાત્પહે કીસેરીદવાન કીજા ચુલઝાર જન્નતકી
 નહે ખેજે કભી દરતે મદીના દેખનેવાલે
 અગર પોહ દેખતે મોહરેનુંખુવત લોટ હે જાતે
 જોથે મોહરે સુવેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
 તમન્નાહિ થેહી હીલકી મીલેતો ચુમડું આંખે
 કદે પાયે શહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
 નથી હાજત ઉનહે અયે મુમીનો કુમ્છ ઇતર જન્નતકી
 મોઅતરથે મોહોમદકા પસીનાદે દેખનેવાલે
 હીખાએ અપને સદકેમે ખુદા હરએક મુસલમાનકા
 બડે ખુશખબ્તહ તાહેરમદીના દેખનેવાલે

નંદ-સેર-ગઝલ

હય દુલીલે કુલ્લોનફસીન સખ ફના હો જાઇગે
 હમભી એકદીન રાહીયે મુલકે બકા હો જાઇગે
 કખ્તલીતક સાથ દેગે દોસ્તાને યેરીયા
 દાખકર મદીમે સખ પ્યારે ખુદા હો જાએગે
 હાથ ખાલી જાઇગે હુનીમ્મસે દોલત છોડકર
 માલકે માલીક અઝીઝો અકેઝ્બા હો જાઇગે
 હોગયે આલોદસે મા ખાપતો મર કર ખુદા
 મુલદમે અયમોમીનો સખ એક જા હોજાઇગે

જીતેજી કુરુષ કામ કરલો આખીરતકા ગાફીલો
 મરતે દમ બેકાર સારે દરતોપા હો બાધજે
 પેહલવાં કયાકર રહેલે જીસમકે આગ્રપેનાજ
 કબરમે કીઠે મકોડેડી ગીઝા હો બાધજે
 દેખકર મરકદમે તાંહરે સરવરે દીકા જમાલ
 આશીકે બાંખાજ રદમેપર કીદા હો બાધજે

૦ નર્મ શેર-ગાઝલ

વોહ નીશામે કુરુષ મીઠા ગમે બખુદા ખુદાસે મીલા ગયે
 યે કીયા ખુદાકે હખીબનેકે ખુતોકા કલમા પઠા ગયે
 રહે કુરુષ શીકસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા ખંતા ગયે
 હમે ઇસડગર પે ચલાગયે કે હરએક પ્રલાસે ખચા ગયે
 મુજે યુંગુનાહોપે તાઝહે કરમ દિનકા મેહરમીરાઝહે
 મેરે પરદા પ્રોશહે મુસ્તુદા નો બઢોકે એખા છુપા ગયે
 મેં પ્રસાયા બેહરે ગુનાહમે લીયા મુજકો અપની પન્નાહમે
 જીને ખલક કેહતી હે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
 કબી રોતે રોતે નો સોગયા તો નઝારા આપકા હોગયા
 મુજે ખવાખમે નઝર આ ગયે મેરે સોતે લાગ જગમ ગયે
 ઉઠે સાતપરદે હીબખકે બહે પાચે શોક જન્માજ કે
 હુઈ ખાતે રાઝ વન્યાઝડી નો હુઝુર પેશે ખુદા હો ગયે
 યે ખીયાલ થા જીને રોઝો રાખ હમે હાજીહાજી કહી એસખ
 પોહનખીકેરોઝયે પાકપર ગયે ઇસ ગરઝસે તોકપાઝ ગયે

જે શ્રીરાકે શાહમેં ધુલગયે તેા ગુનાહ સજ યહીં ધુલ ગયે
 ખચા ખુન દીલ ઉસેપીગયે રહાલખતે દીલ ઉસે ખા ગયે
 તેરે ખાદ તાહીરેનાતખવાન ચે કહીંગે લોગ જહાં તહાં
 તોહ કલામ લીખ્યાહે નાતમેં કે જહા મેં ધુમ મચા ગયે

નઈ-શેર જઝલ.

જા રહાહું ઉનકે કદમોપર ચમકનેકે લીયે
 હસરતેં દીલમેં તખપતીહે નીકલનેકે લીયે
 ખીસતરે ગમસે ઉઠા લીજયે મરીઝે હીજકે
 યાનખી મજખુર હું કરવટ ખદલનેકે લીયે
 યા મોહોમદ નપ્રસ શેતાંનસે ખચા લીજે મુઝે
 મુસત એદ હય અઝદહા ખનકર નીગલનેકે લીયે
 ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીઅતકી સજક
 કયા મીલા હે સાફ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીયે
 મરતે દમ તક લી રહા ખુજહલ દુશમન આપકા
 આપ દોઝખમેં ગયા કમખખત જલનેકે લીયે
 સર ઉઠાલો જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશો
 મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલનેકે લીયે
 કરલે જે કરના હે ગાફીલ મોત હે સરપર ખળી
 મુખહ ગુઝરી શામ આઈ દીન હે ઢલનેકે લીયે
 ચે ન છોજેગી કીસીકો દમ નીકાલે ગી જરૂર
 હે અજલકા દાંવ એકદીન સખચે ચલનેકે લીયે

કેસે કેસે ચાર હમદમ ચલ દીયે સુએઅદમ
રહે ગયા તાહિર અફસોસ મલને કે દીયે

નઈ-શેર-ગઝલ.

આનખી આપકી કુરકત તો ગબારાહી નહી
કોઈ તુમ સા મુઝે દુનીયામે ખ્યારાહી નહી
આન કર દામને રેહમત મેં છુપાલો મોલા
હું ગુનેગાર કહીં મેરા ગુજરાહી નહી
આસરાં હે તો ફક્ત અપને ખુદાકા હે મુઝે
અળ કીમીકા મુઝે દુનીયામે સહારાહી નહી
હુસ્ને યુ સુફમે બી હે હુસ્ને મોહોમદ ખ્યારા
કોઈ ઈસ શાનકા મેહબુબ દીલ આરાહી નહિ
હે મરીઝાને મોહબતપે ખુદાકી રેહમત
વોહ દીયા દરદ કે જીસ દરદકા ચારાહી નહી
હે બહોત આપકી કુરકતમેં પરેશાં ખાતર
એક ફક્ત ગમશે જુરાં હાલ હમારાહી નહી
ફેરલી સાફ અઝીઝાને નીગાહેતાહિર
હમતો સબકે હે મગર કોઈ હમારાહી નહી

નઈ-ગઝલ ઈસાખાન નરાતર.

બડે આરામસે કટતી હય અય દિલ જિંદગી ઉનકી
મઅસસરહો ગઈ હય જીતેજી ઉનકો ગલી ઉનકી
અદાસે નામસે અંદાઝસે દિલ લે રહે હંમ વોં

કયામત હે કે એક એક ખાત હય બાહુ બરી ઉનકી
 તડપતા થા મેરા દિલ ચાહીયે બે આખડી સુરત
 તસદ્દી હો ગઈ કયા કયા બે સુરત દેખલી ઉનકી
 અખરદસ્તીકા સોદા હમ નહીં કરતે નહીં કરતે
 વો બોસા દે ન હે મુઝકો યે હીલે ઉનકા ખુશી ઉનકી
 શમે વાદા ઉન્હેં કરહી લિયા રાઝી કિસી દપસે
 ઉનહોં કે સામને તસવીર મેને ચૂમ લી ઉનકી
 દિલ હય ઉસ શહે ખુબાં યે ખુશીદો કમર દોનોં
 વો પેહરા શખકો દે કિનકો કરે યે ચાકસી ઉનકી
 દમે નઝઝારા દિલમેં એકે નશાતર મા ખટકતા હય
 ગઝબ દાલી હય કયા કયા ચક્ષુ સુરમગી ઉનકી

નઈ-ગઝલ ઇસાખાન નશાતર.

ઇતના કહુ મેં ઉનસે યે કયા મેરી તાબ હય
 આલિમ યે તુઝપેં જુદમ કી આદત ખરાબ હય
 યે અઝેં મુદ્દુઆપે કિસીકા જવાબ હય
 યે તો ખડા ગુનાહ હય કબીરા અઝાબ હય
 તુમકો ખરોઝે હશ્ર લી પહેછાન હી લિયા
 તુમહી કહો કે કયસા મેરા ઇન્તિખાબ હય
 ઇશકે વિસાલમેં મુઝે ઇતની ખબર નહી
 વો ઉઝર કર રહે હય તબીયત ખરાબ હય
 હોશો હવાસ કા હે ઠિકાના ન અકલ કા

લયલા તેરી ફિરાક મેં મજનુ ખરાબ હય
 મેરા ખ્યાલભી હે ખ્યાલી પુલાવ કયા
 સોચી જો કેઈ ખાત કહા દિલને ખવાબ હય
 હુરોંકા નાઝ હાય મઝબ ઉપરે અલઅમાં
 જન્નતભી આશિકોંકે લિયે એક અઝાબ હય
 રેહતા ભી હય નિગાહમેં આઠોં પહેર વો શોક
 છુપતા ભી હે વો મુઝસે યે કયસા દિનખ હય
 કયા હુત્ક આ રહા હય શમે વસ્લ અય નશીબ
 પહેલુમેં વો હંચ હાથમેં જામે શરાબ હય
 જામે શરાબ લેતે હી હાથોંસે ગિર ગયા
 અય શયખ પારસા તેરી નિચ્ચત ખરાબ હય
 જયસી હો ખાત વયસા હી કેહતા હે મુંહ બ મુંહ
 નશાતર ઝમાને જરમેં યુંહી તો ખરાબ હય.

નઈ-મઝલ ઇસાખાન નશાતર. ૭

હય યે કમાલે ઇશક અગર દિલઝબા મિલે.
 મેરાબ મેં ખુદાસે રમુલે ખુદા મિલે.
 ઉનકો તલાશ હય કે ઉદુકા પતા મિલે.
 મુઝસે અગર વો આકે મિલે તો ભી કયા મિલે.
 હમ કે રહે હે લાઈયે દિલ દીજીયે હમેં.
 વો કેહ રહે હે તુમસે હમારી ખલા મિલેં.
 મહુમ હય કમર તો દહન ને નશાં નહી

એક ચીજ હો તો ઉસકા જહાં મેં પતા મિલે.
 કિસ્મતસે ખુબ હઝરતે નાસેહ મિલે મુઝે.
 હમદદ હમ ખિયાલ કોઈ આશના મિલે.
 કરતે નહીં હેં એકલી ખિસમિલપે ઇકતપ્રા,
 અબ પ્રીક ઉનકો ચે હય કોઈ આશરા મિલે.
 મેં ઉનસે કેહ રહા હું કે મુઝસે મિલા કરો.
 વો મુઝસે કેહ રહેં હેં કે તુઝસે બલા મિલે.
 ભલનેકા કયા મઝા હેં જો દો ચાર સાથ હેં,
 જબ ભુલ્હ હેં કે કોઈ અકેલા ઝરા મિલે.
 મુઝસે વો અબતો રોઝ નયા માંગતે હય દિલ
 પરવર દિગાર રોઝ હમેં દિલ નયા મિલે.
 અગીયાર ઉનકો ગોદમેં લેકર ગયા ન હો.
 નકશે કદમ મિલે તો કિસીકા પતા મિલે.
 કેહતે હંચ અર્જે વસ્લપર વો કાટકર ઝખાં.
 અયસે ગુનાહગારકો અયસી સઝા મિલે.
 મુશકીલ નહિં હર ખોચે હુચે દિલકા હુંડના
 નશાનર અગર તલાશ કરેં તો ખુદા મિલે.
 નશાતર અબ ઇસ તલાશમેં પ્રિરતે હેં રાત દિન
 ભસરા મિલે રહીફ મિલે કાફીયા ભલે.

નઈ-ગઝલ.

મય નથી ગોયા પરી એક બન્દ પયમાનેમેંથી
 કયા અદાએ દીલરૂખા વદલાહ મયખાનેમેંથી

વહેશતે મજનું જો દેખી રાંકે લયલાને કહા
 ખાત યે કબ ઇસસે પહેલે મેરે દીવાનેમેથી
 તેરે જલતે હી હુઆ અયેશમ્ય પરવાનેકા ખુન
 મોત કયા ઇસ દીલજલેકી તેરે જલજનેમેથી
 હોતે હીદોઆર ઉર્સે દીલકો અપને જો દીયા
 કયા કશીશથી વો કશીશ જો આંખ લડજનેમેથી
 અપને કુદરતકે કરિશમે યે દીખાનેથે ઉસે
 તો ઝલીખા વર્ના કયા ચુસુક કે બચઆનેમેથી
 કર રહી હયે કીસલીયે અટખેલીયાં બાદે સહર
 મહેવ કયા શબહાર કીસીકી ઝુલ્ફ સુલજાનેમેથી
 રફતા રફતા સારી દુન્યા બસ ગઈ જતકર વહાં
 કોનસી અવસી કશિશ અયે “ફટકે” વીરાનેમેથી

નઈ-ગઝલ.

રાંકે હક હમકો દીબાઈ અહેમદ મુખતારને
 બહેરે બુદમતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
 મહેવે હયરત કર રખા હયે સબકો ઇસ ઇસરારને
 તુરપર ખીજલી ગીરાઈ કયું જમાલે ચારને
 રાંકે હકકો કોન સમજા હે ભલા ઉનકે સીવા
 હક સમજનેકા જો સમજા સૈયદે અબરારને
 ગેરકો હરગીઝ ન પુજે કોમસે ચેહ થા ખિતાબ
 બહેરો બરમે બલબલી ડલી હે ઇસને લલકારને

બહેરે બુદ્ધમતમે જોથી ગરકાબ મુખલુકે જુદા
 ઉસકો બુદ્ધમતસે નીકાલા સૈયદે અખરાને
 અખતો બાવુંગા મદીનેકો મે “સાબિર” દેખના
 યાદ કરમાયા હયે મુજકો અહેમદે મુખતારને

નધ-ગઝલ-ગાલિબ.

હોસ્ત ગમ ખવારી મેં મેરી સધ કરમાયોગે કયા
 અખમ કે લરને તલક નાખુન ન બડહાયોગે કયા
 બે નીયાઝી હદસે બુઝરી બંદા પરવર કબ તલક
 હમ કહે જે હાલે દિલ ચોર આપ પ્રમાયોગે કયા
 હઝરતે નાંસે ગર આવે દિદઓ દિલ પ્રશંસાહ
 કોઇ મુજકો યે તો સમજા/શે કે સમજાયોગે કયા
 આવ વાં તેગો કફન બાંધે હુવે જાતા હું મેં
 ઉર્જ મેરે કતલ કરને મેં વોહ અબ લાયોગે
 ગર પ્રીયા નાંસે ને હમકો કેદ અચ્છા યું સહી
 યે જીવુંને ઇશકકે અન્દાઝ છુટ જાયોગે કયા
 આનાઝાદે બુદ્ધ હયે અન્જરસે ભાગેગે કયું
 હયે ગીરીફતારે બંદા બીન્દાસે ગલરાયોગે કીયું
 હયે અબ હસિ માઅમુરમે કહેત ગમ ઉલ્લૂત અસદ
 હમને યે માના કે દેહલી મેં રહેં ખાયોગે કયા

નધ-ગઝલ ગાલિબ.

દીલે નાદાં તુઝે હુવા કયા હય
 આંખીર હસિ દર્દકી દવા કયા હય

હય હંમે મુશતાક ચોર વોહ બેઝાર
 યા ઇલાહી ચે માગસ કયા હય
 મેં લી મુંહ મેં જખાં રખતા હું
 કાશ પુછો કે મુદોઆ કયા હય
 જખકે તુજ બીન નહિં કોઈ મોબુદ
 ફીર ચે હંગામા મેં ખુદા કયા હય
 ચેહ પરીચેહરા લોગ કયસે હય
 ગમઝઓ ઇશવઓ અદા કયા હય
 શીકને જુલ્દે અંબહી કયું હય
 નીગઓ ચરમે સુરમાસા કયા હય
 સખઝઓ ગુલ કહાંસે આઓ હય
 પર/કયા ચીઝ હય/હુવા કયા હય
 હમકો મન્સે વપ્રાફી ઉમ્મીદ હય
 જો નહિં જાનતે વપ્રા કયા હય
 હાં ભલા કરા તેરા ભલા હોગા
 ચોર દરવેશકી સદા કયા હય
 મંચને માના કે કુછ નહિં ગાલિબ
 મુખત હાથ આઓ તો ખુરા કયા હય

નધ-ગઝલ ગાલિબ.

ઇબ્ને મરિયમ હુવા કરે કોઈ
 મેરે દુઃખકી દવા કરે કોઈ

શરા વચ્ચાઈન પર મદાર સહી
 અયસે કાતીલકા કયા કરે કોઈ
 ચાલ જયસે કળી કમાકા તીર
 દીલમે અયસે કે જા કરે કોઈ
 ખાત પર વાં જખાં કરતી હય
 વોહ કહે આર સુના કરે કોઈ
 બકરહાહું જુનું મેં કયા કયા કુછ
 કુછ ન સમજે ખુદા કરે કોઈ
 ન સુનો ગર ખુરા કહે કોઈ
 ન કહો ગર ખુરા કરે કોઈ
 રોકલો ગર ગલત ચલે કોઈ
 બખ્શ દો ગર ખતા કરે કોઈ
 કોન હંચ જો નહિં હંચ હાજત મંદ
 કીસ્કી હાજત રવા કરે કોઈ
 કયા કીયા ખીજને સીકન્દરસે
 અબકીસે રહેનુંમા કરે કોઈ
 જખ તવકકાહી ઉદ ગઈ ગાલિખ
 કયું કીસીકા ગીલા કરે કોઈ

નંદ-શેર-ગઝલ. ૯

ખલાયેં ઝુલ્ફ જાનાકી અગર લેતે તો હમ લેતે
 ખલાયે કોન લેતા જાન પર લેતે તો હમ લેતે

ઉસે કયા કામથા વોહુ જે ખખર કયું પુછતા ફીરતા
 દીલે ગુમ ગુશતાકી અપને ખખર લેતે તો હમ લેતે
 ન લેતા કોઈ સોદા મોલ ખાઝારે મોહબતકા
 મગર કુછ જાન અપની બેચાર લેતે તો હમ લેતે
 કોઈ ક્રિયા તેરા કરતા નાલે કરતે કરતે મરજતા
 જે બાદલા તુજસે ચર્ખે કીનાવર લેતે તો હમ લેતે
 જે હોતા હમસે હમખીસતર બતા ફીર તેરા કયા જાતા
 તડપ કર કરવટે દીન રાત ગર લેતે તો હમ લેતે
 ન હોતા કોઈ મીત્રત કશ તેરી શમશીર કા હરગીઝ
 ચે એહસાં સરપે અચ બેદાદગર લેતે તો હમ લેતે
 લગાય જામ હોટોસે જે ઉસને હમકો રશકો રશક આયા
 કે બોસા ઉઠકે લખકા અચે “ઝફર” લેતે તો હમ લેતે

નઈ-શીર-ગઝલ

પસે મર્ગ મેરે મઝારપર જે દીયા કીસીને જલાદીયા
 ઉસે આહ દામને બાદને સરે શામહીસે ખુઝાદીયા
 દમે ગુસલસે મેરે પેશતર કહા હમદમોંને ચહ સોંચકર
 કહીં જાયે ઉસકા નજ દહલ મેરી લાશ પરસે હટાદીયા
 મુઝે દફન કર ચુકો જીસ ઘડી તોયે કેહના ઉસ્કે કે એપરી
 વો જે તેરા આશીફ જાનથા તમે બાક ઉસકો દબાડીયા
 અખી આંખ અપકીથી એક પલ કહા ફીરયેજીને ઉઠકે ચલ
 દીલે બેકશરને આહ શીર મુઝે ચૂટકી લેકે જગા દીયા

કહા નામા બરને જવાબદો ખતે શોક આશીર આરકા
 વહી ખતકો આગમે દાલકર રહા કંઈયો ખતકો જલાદીયા
 કહા આને દીજીઓ નગેરકો કહા હમ ખુલાયેજો શોકસે
 તુમે રશક હોતો ન આવ તુમ ચેહી રેહકે હમકો હટાદીયા
 અગર ઉસલે ખુલતા ન ઇતના તુ તો વોહોતા તુઝસેન તુ નહખુ
 “અફર” આહ તુનૈ યા કીયાઉસે ઇશક અપના જતાદિયા

○ નંદ-શેર-ગઝલ.

ગઈ ચર્ક બચક જો હવા પલટ નહિં દીલકો મેરે કરાર હય
 કરૂં ગમ સીતમ કામે કયા બયાં મેરા ગમસે સીનાં ફિગાર હય
 ચે રિઆયા હિંદ તખાહ હુઈ કહો ઉનપે કેસી જફા હુઈ
 જીસ દેખા હાકીમેં વખતને કહાયે તો કાળીલે દાર હય. કરૂં
 ચે સિતમ કીસીનેલી હય સુના દીયા ફાંસી લાખોકો બેશુનાહ
 વલે કલમા ગાંઓકી તરફસે અલી દીલમે ઉનકે ગુમાર હય. કરૂં
 ન દખાયા બેરે ચમન ઉને ન દીયા કીસીને કફન ઉને
 કીયા કીસને ચારો દફન ઉને બેઠીકાને ઉનકા મઝાર હય. કરૂં
 ચે ઝમાના વો હય ખુરા ફલક ચલો બચકે અલગ અલગ
 ન રફીક ચહાં કીસીકા કોઈ ન કીસીકા ચહાં કોઈ ચાર હય. કરૂં
 શમે ! રોજ કુલોંમે જો તુલે કયુંના ખારે ગમસે વો અબ ઘુલે
 ગલે તોક પાવુંમે બેઠીયાં કહા ગુલકે બદલે ચે દાર હય. કરૂં
 ચે શેહેર દેહલી તો યા ચમન વલે સખ તરાંહકા યા વહાં અમન
 વો ખીતાબ ઉસકાજો મીટ ગયા પ્રીર અબ તો ઉજડાદી ચાર હે કરૂં

ચેહ જો પેઠ બોયે થે કુલકે હે ધનમે અબ જો ફલ લગે
 નેસે નેસે હમને ગુનાહ કીયે થે ઉની ગુનાહોંકા ખાર હય. કર૦
 પડી આકે જાનોંપે એસી બન કે નશે સબોકે હુવે હરન
 જીસે દેખતા હું પડા હુવા થે ગલેમેં આશકોકા હાર હય. કર૦
 જીસે ગમ દીયા હય બરમલા હય ખુશીખી દીલકા વોહી ખુદા
 ઉસે હર બશર હય બનતા કે ખીન્ના કે ખીચ બહાર હય. કર૦
 અથ "અફર" લલા તુઝે કીસકાહય હર તું ખુદાકે પ્રજલપે કર નજર
 તુઝે હય વસીલા રસુલકા વોહી તેરા હામીયો કાર હ". કર૦

નઈ-શ્વેર-ગઝલ. ○

ખુદા જાને નિગાહોંમે ખુતો કયા કામ કરતે હો
 નજર જીસ વકત તુમ કરતે હો કલ્લે આમ કરતે હો
 જો ભરકર આહ ઉનકા નામ લેતા હું તો કેહતે હય
 જતા કર ઈશુકઅપના કયું મુઝે બદનામ કરતે હો
 ખુદાઈમેં તુમારી હમ ચહાં બેનાબ પ્રીરતે હય ત/|
 પડે વહાં ખીસ્તરે રાહતપે તુમ આરામ કરતે હો
 ખુદા જાને કે હય મનબુર કીસસે મશવરા ઈસમે
 તઆમુલ તુમ જો મુનકર વસ્ત્રકા પેગામ કરતે હો
 "અફર" ઉસ તનદુખુસે બોસચે લખ માંગતે હો કયા
 મગર ઉમ પરદેમેં કોઈ તલબે દુશનામ કરતે હો

નઈ-શેર-ગઝલ

પ્રીદા હોના ખુતોપર મેહજ નાદાનીકા તગમા હય
ખુદા કે નામપર મરના મુસલમાનીકા તગમા હય
મોહબત ઇસ સનમકી સાફ ઇમાનીકા તગમા હય
ન સમજે કુફ્ર ઇસકો યે મુસલમાનીકા તગમા હય
પરેશાં હોના મુખુલકા હમેશાં ખાકપર મેરી
ખ્યાલે જુદકે જનાકી પરેશાનીકા તગમા હય
મોહબતમે પરી રૂઓંકી મુંહસે કુછ ન કુછ બકના
મુકરર એક યેબી અકલે દીવાનીકા તગમા હય
લગાઉં અય 'ઝફર' કયુંકર ન લખપર મોહરે ખામોસી
કે મેં હયરાન હું ચોર યે મેરી હયરાનીકા તગમા હય

નઈ શેર-ગઝલ

ડર ગયા હય હુ તુમારી બેવફાઈ દેખકર ૨/
અબ કીસીસે હમ કરેંગે આશનાઈ દેખકર
આશીકે દિલ ખુન શયદા કે આગ તલવું સે લગી
ગયેર કે સીનેપે વો પાયે હીનાઈ દેખકર
થી હમે જોસે કી મુઝકો તુઝસે જો એ જુમચાલખ
કેહતે કેહતે રૂક ગયા તેરી રૂખાઈ દેખકર
જોસએ ખાલે લખે શીરીં તેરા દીલ લે લીયા
હુતી મકખી કાસ તરાંહસે ઇસને ખાઈ દેખકર
અય "ઝફર" હય છરમસે દેખા રૂખે ખુરશીદે જરદ
યાર કે ખાઝુપે તાવીજે તીલાઈ દેખકર

મદીનેકી માલન-ગઝલ.

મદીનેકી માલન મય બન જાઉંગી સૈયાંકે કારન
ગજરા ગુંથુંગી મય કલગી બનાઉંગી
ગલેસે લગા કે ફીર પહેનાઉંગી, સૈયાંકે કારન
કળી કળી જુનકર, રખુંગી છાબમેં
બલમાપે વારકર રીઝાઉંગી સૈયાંકે કારન
રૂઠ ગયે પલમે મનાઉંગી.

બાલમ મેરાં હય છોટા ઉમર મેરી હય છોટી
હીલ મીલ કર ઘરકા કામ ચલાઉંગી
લગાકે ઝગડા મોસે ગયે પરદેસમેં
જોડ હાથોકો મનાઉંગી—

રેસકી-કેસ ગઝલે-કેશરીયા.

નર્થ ગઝલ

ચંબી ઉલટી હવા હોંદુસ્તાનમેં [ર] હોતે બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
ઝુના કયસા અબી ય જહાનમેં [ર] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
જખસે રેસકી મહોબત હુધ-સર્વાસ તખસે તુટ ગઠ.
રહના કયસા અબી ય જહાનમેં [ર] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
માલ મીલકત જોધી હુમારી-અબ ઓ પદાઃ બન ગઠ
બનાપુરા અબ મુશ્લીસ હાલમેં [ર] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
રો રહી ઓરત હય ઘરમેં અચ્ચે લુખોસે મરે.
દાના ખાને ન હય અબ મક્કનમેં [ર] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
બરબાદ પુરા હો ચુકા-મુશ્લીસ પુરા બન ગયા.

ખાતે ઝેર ન પડસા પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમે
સતા રહ્યા હય બાડવાલા—લે ડંઢા કરતાં તંગ લાલા.
રહના ક્યસા અખી મ મકાનમે [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમે
દોસ્ત ખીરાદર જો હમારે—હરદમ દેતેથે જો સહારે
અમતો આતા નહી કોઇ પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમે
બેચકે સામાન ધરકા—ઘોડો પે લગવા દીઆ
પીને પાની ન ભોટે મકાનમે [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમે
વીનમે ઘોડ લગાતા—ખોસમેં હોતા ખડા
વાંધે ખીચડીકે હો ગયે હાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમે
મેરી તરહસે લાઇઓ—બરબાદ કીતને હોગયે
રહના આપખી ઉનકે ખ્યાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમે

નઈ-ગઝલ ડાવરે.

ઈલાહી ઇશકે મોહંમદ મેં દમ ફના હોવે,
જખાં પે કલમા હો ઓર લખપે મુસ્તફા હોવે;
મદીને પોંહયું તો પુરી મુરાદ હો દીલ કી,
જુદા મંચ કુદ્દ સે હું મુઝ સે વોહ જુદા હોવે,
કીદા હો સરવરે આલમ પે જાં મેરી ચારખ,
હમારે દીલકા લી પુરા ચહે મુદદ આ હોવે;
તમામ ઉમ્મરો ગફલત મેં હમને ખોયા હે,
કીએ હંચ જુર્મ બહોત દેખેં ક્યા સળ હોવે;
તુમ્હેં જો યુસુફ મીસરી લી દેખેં ગશ ખાઓં,
નકાબ ચહેર એ અન્વર સે જો જુદા હોવે;

જખાને હાલ સે અવ “ડાવરે” ચેહી કહેતા હે,
હય ખુશ નસીબ જો ઇસ્લામ પે ફીદા હોવે.

નઈ-કવાલી ડાવરે.

જો બંદા હે તેરા બુતોં કા નહિં હે
જો શયદા બુતોં કા હે તેરા નહિં હે;
મલેં ખાકે રોઝા શપ્ત પાચેં લાખોં,
મોહંમદ કા દર હે કલ આ નહિં હે,
જહન્નમ મેં અય દીલ જલેગા વો બેશક;
મોહંમદ કા દીલસે જો શયદા નહિં હે,
બુતોં પર જો ઇમાન રખતા હો ઇન્સાં.
વોહ કાફર હે બંદા ખુદા કા નહિં હે,
સવાલી નહો જાકે વહેશત કીસી સે;
દરે હક સે કયા તુઝકો મીલતા નહિં હે.

નઈ-કવાલી ડાવરે.

જાન મેરી ઉસ શહે કવનેન પે ફરબાં હો જાએ,
અપની બખશીશ કા ઇલાહી ચેહી સામાં હો જાએ,
જીતેજી પોંહયું મદીને મેં ઇલાહી મંચ બી,
ફઝલ કર ફઝલ કે પુરા મેરા અરમાં હો જાએ,
પર તવા તુરે નખીકા જો પડે ઇસ દીલ પર,
બુદ્ધમતોં દુરહોં યડે માહે દરખશાં હો અએ,
દેખલેં તુમકો તો મુસા બી ગીરેં ગશ ખાકર,

કુચ્છ તકલુમ નકરે હાલ પરેશા હો જાએ,
 હુશને યુસુફ ભીતેરા સદકા થા મહેબુબે ખુદા,
 ચશમે બીના સે ભે દેખે તુઝે હયરાં હો જાએ,
 મુઝકો લીલ્લાહ મદીને મેં ખુલા લીજે હુબુર,
 તાકે કામીલ વહાં રહેકર મેરા ઈમાં હો જાએ,
 “ડાવરે” કા યહે ઇરાદા હે લીખે નઅતે નબી,
 સોદા યહે પુરા હો દીવાને કા દીવાં હો જાએ.

૦ નઈ-કબ્લાલી ડાવરે.

જલવા ઉસીકા જલવા નુમાઈ ઉસી કી હે,
 સખકા વહી ખુદા હે ખુદાઈ ઉસીકી હે,
 કયુંકર ખયાં ખુબુરગીએ શાને કરીમ હો,
 સચ્ચા વહી હે એક ખડાઈ ઉસીકી હે;
 જલવા હર એક રંગ મેં દેખા ઉસીકા હે.
 રંગત હર એક પુલને પાઈ ઉસી કી હે,
 શોકે લડા ઉસીકા હે હર એક આંખ કો,
 હર એક દીલમેં યાદ સમાઈ ઉસી ક હે.

પહેલો હિસ્સો સમાપ્ત.

તૈયાર હય ? હિરસા દુસરા તૈયાર હય ??

—* તાકીદસં ખરીદ કીજીયે :*

→* શાહી—કવાલ *

કીમત ૦ ૨-૦

—+ દુસરી ગઝલ-કવાલીકી બુક +—

→* ગઝલે—સિકંદર *

કીમત ૦-૮-૦

ઉપર મુજબકી દો કીતાબોમે આગરવાલેકી ઓર
બતરવાલેકી નધ ગઝલોકા, બડા મજમુઆ જમા કીયા
હય ? એહી કીતાબકી ગઝલો, બડા બડા જલસાઓમાં
અને મીઝલસોમે એકી અવાજ પ્રખ્યાત હુઈ હય ? વાસ્તે
આપકા હીતરંજન કરનેકે લીયે તાકીદસં ખરીદ કીજીયે.

મીતનેકા પતા—

બુક્સેલર મણીલાલ બાઈશંકર વ્યાસ

(સુરતવાલા)

૩૦ વીનસ સીનેમા પાસે—સુરત.

સુરત બરાનપુરી બાગળ ઉપર આવેલા શ્રી “મોદેશ્વર” પ્રિ.

પ્રેસમાં મણીલાલ બગવાનદાસે છાપી.

